

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

285.

Jūsu domas, ka “Kultūras Līga” sastaps dažāda veida pretošanos no nikno individuālistu puses”, protams, var attiekties tikai uz neattīstītajiem slāņiem, vai arī uz tiem, kuriem nav īsta priekšstata, kas ir Kultūras Līga. Bet ja jūs viņiem izskaidrosit, ka Kultūras Līga, sekojot apziņas izsmalcināšanas uzdevumiem ar patiesas aparotas izglītības palīdzību, ne ar ko nevar traucēt individualitāti, tad diezin vai draugi neatkāpsies no savas tumsonības. Jo kāda gan apziņas izsmalcināšana ir domājama un iespējama bez skaidri izteiktas individualitātes! Bet nelaime ir tā, ka cilvēki parasti sajauc individualitātes jēdzienu ar patību, kura, protams, izslēdz jebkuru sadarbības izpratni un tātad arī sabiedriskumu.

Doma par Kultūras Līgu ir vairāk nekā savlaicīga, jo no vienas puses gandrīz visur var novērot drausmīgas nāvējošas patības izpausmes, no otras – ne mazāk drausmīgas un postošas visrupjākā materiālisma izpausmes, dzīvinošās gara uguns noliegšanu, individuālās sejas izdzēšanu un nolīdzināšanu pēc visniecīgākā. Kultūras Līga, izvirzot celtniecības un izglītības uzdevumus garīgā ietvarā, dos jaunajai paaudzei jaunu Izpratni, tai paaudzei, kas daudzās valstīs ir zaudējuši jebkuru cieņu pret patiesu izglītību, pret cilvēka gara īstajām vērtībām. Tātad, lai Kultūras Līga sastāv kaut vai no nedaudzām grupām; viss nāks ar laiku, ja tās dalībnieki apzināsies darba milzīgo nozīmi. Laiks ir bargs, laiks ir nežēlīgs, un katras valsts apzinīgam elementam ar visu gara spēku jāstājas pretī sabrukumam. Bez šaubām, visi gaida kaut kādas pārmaiņas, kādu izeju no strupceļa, bet kā vienmēr, lielākais cilvēku vairums metas dzīves problēmu mehāniskās atrisināšanas virzienā, aizmirstot, ka īstā pārmaiņa var iestāties, tikai apziņu paplašinot un pieņemot garīgo sākotni kā vadošo dzīvē.

Gara dalāmībai, tāpat kā visam, protams, ir dažādas pakāpes, bet dažreiz nobeiguma pakāpē tā tiek dota kosmiskā vērienā un tad tiešām pielietojamība ir daudzveidīga. Un ja arī dažreiz nav iespējams saglabāt vai, pareizāk sakot, pieļaut konstatētā saglabāšanu visos sīkumos fiziskajās smadzenēs, jo, atrodoties saindētajā zemes atmosfērā, sirds var neizturēt, tad tomēr notiekošā būtība dažreiz tiek izjūta ļoti asi. Tā N.K. un es gandrīz vienmēr zinām sasprindzinātos mirkļus, kurus pārdzīvo mūsu līdzstrādnieki. Dažreiz tā ir noteikta zināšana, dažreiz tā tiek pavadīta ar sāpīgām parādībām, kas laika ziņā precīzi sakrīt ar noteiktiem gadījumiem. Bieži mēs jau ilgu laiku iepriekš zinām rezultātus. Tāpat bieži mēs novērojam it kā enerģijas aizplūšanu no mums. Dažreiz tā ir tik stipra, ka pat sajūtams galvas reibonis un ir kā viegla acumirkliņa atbūtne. Un tad mēs zinām, ka kaut kur ir bijusi vajadzīga mūsu enerģija. Gara dalāmības izpausmes ir daudzveidīgas! Daudz noslēpumu ir mirkļa dzīvē! Īsts mācekļa laiks izsmalcina visas mācekļa sajūtas. Viņš patiesi kļūst Skolotāja Rokās par zelta arfu. Daudz prieka sagādā apziņu apvienošana. Mums ir zināmi daudzi tādi gadījumi, pareizāk sakot, pastāvīgi apziņas apvienošanas gadījumi ar mūsu agrākajiem līdzstrādniekiem. Mēs bieži dzirdam viņu balsis un zinām, kas notiek pie viņiem. Redzam arī viņu gara skulptūru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

Mums apkārt ir daudz brīnumu, vajag tikai tos ievērot. Patiesībā, mācekļa dzīve ir brīnišķīga, bet tā nav arī viegla, jo māceklis nes milzīgu atbildību, un grūtību ir daudz, jo tumšie spēki, sevišķi Armagedona dienās vērsas pret to. Bet, augot apziņai, šīs grūtības pārvēršas priekā. Jo sirds tā deg uzticībā Skolotājam un tā gribas Viņam parādīt to darbā, pārvarot visus šķēršļus. Pašuzpurēšanās kļūst dabīga, prieka pilna darbība. Jo gars jau ir atrāvies no zemes un zina, kur ir tā īstās mājas. Paliek tikai asa vēlēšanās iespējami labāk izpildīt uzlikto uzdevumu, attaisnot lielo uzticību un nerūpēties par rezultātiem, jo Austrumos saka kā mums “jāsēj”, nedomājot par rezultātiem.” Es to saprotu tā – mums jāiemācās izpildīt mūsu darbu pēc iespējas labāk aiz mīlestības uz pašu darbu, bet nevis rezultātu dēļ. Tikai tad mūsu darbs būs skaists. Mūsu sasniegumu atslēga guļ šajā nesavtīgajā mīlestībā uz jebkuru izpildāmo darbu.

Aizspriedumi zinātnē var būt vēl briesmīgāki nekā reliģijās. Bet atbrīvojoties no tādiem aizspriedumiem un māņticības var tikai ar Mācību, kas skaidri un stingri parāda kāpnes augšupejai uz sintētisko patieso Zināšanu.